

Risâle-i Nur'un Harflerimize Bakışı

Risale-i Nur, "İslâm Harfleri" davasını çok geniş ve farklı zaviyeden ele almış ve harf değişikliğinin İslâm kültürüne eylediği zararı bertaraf ederek yeniden bir inşa ve ihya hareketini fiilen başlatmıştır. Risâle-i Nur'un intişar tarihinden günümüze kadar bütün külliyat, talebeleri tarafından Kur'ân hattıyla tam bir sadakatle yazılmış ve muhafaza edilmiştir. Çünkü Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri bütün talebelerine: " Bu eserden faydalanmak için İslâm yazısını öğrenmeğe karar veriniz." (Nurun İlk Kapısı, sh.191) diye emir buyurmuşlardır.

Davayı çok azim ve ciddi mütalaâ ettikleri için Risâle-i Nurlar'ın latin harufu ile matbaalarda tab'ına bile gönlü razı olmamış ve bu hususta izin vermemiştir: "Eğer tab' edilse herkes kolayca elde edeceği için kemal-i merakla ona çalışılmaz, bilfiil neşrine hizmet vazifesini kaybeder. Risâle-i Nur'un mühim bir vazifesi, Âlem-i İslâm'ın ekseriyet-i mutlaka'sının yazısı ve hattı olan haruf-i İslâmiyye'yi muhafaza etmek olduğundan, tab' yoluyla işe girilse şimdi ekser halk yeni harufu bildiği için en çok Risâleleri yeni hurufla tab' etmek lazım gelir. Bu ise Risâle-i Nur'un yeni hurufa bir fetvası olup, şakirdleri de o kolay yazıyı tercih etmeğe sebep olur." (Emirdağ Lâhikası, Osmanlıca Nüsha, sh.81)

> Risâle-i Nur eserlerinde İslâm Harfleri

Risâle-i Nur'u Lâtin harfleriyle matbaalarda basıp basmamak mes'elesi, Bediüzzaman Hazretleri'nin son yıllarından günümüze kadar ihtilâflı bir mevzu olarak devam edip gitmektedir. Çünkü Risâle-i Nur'un hiçbir satırında, baştan sonra bütün külliyâtın Lâtin harfleriyle basılabileceğine dair sarih bir ifade yoktur. Bediüzzaman Hazretleri, zaman zaman mevzuun ehemmiyetini kavrayamayan bazı talebelerin, basmak için ısrarlı arzularına karşı mülâyemetle davranmış, fakat İslâm harfleriyle dahi "Gece kalbime geldi ki, iki ehemmiyetli sebepten inâyet-i İlâhiye tamamını tab'etmeğe tam müsaade etmiyor." diye fikrini ve kararını açıkca beyan etmiştir. Mezkûr sebeplerde anlatıldığı gibi, büyük bir "ibadet" ve "kitabette envar-ı imanı neşretmek" olduğuna dikkat çekilmekte ve " tab' yoluyla işe girilse, şimdi ekser halk yalnız yeni harufu bildikleri için, en çok Risâleleri yeni hurufla tab'etmek lazım gelecek.Bu ise, Risâle-i Nur'un yeni hurufa bir fetvası olup şakirdleri de o kolay yazıyı tercih etmeğe sebep olur." diye büyük bir endişe ve korku ile reddetmektedir. [Emirdağ Lh. sh.77]

Ancak, Risâle-i Nur'un "tamamını tab'etmeğe müsaade etmemek"den bir kısım Risâleleri de etmiyor manası çıkarılamayacağından, "gayet mühim ve herkese lâzım", "Kur'an'ın keskin kılıcı", "anarşiye tam mukabele ediyor", "üniversite talebeleri çok muhtaç ve müştak" gibi esbab-ı mucibelerle "Meyve ile Huccet-ül Bâliğâ"yı, ikisi bir cild olarak yeni hurufla tab'etmek için Tahiri ile İstanbul'a gönderdim" denilmektedir.

Diğer taraftan basılmasına izin verilen Risâle isimleri arasında " Meyve Risâlesi, Hüccet-l Bâliğâ, Gençlik Rehberi, Asâ-yı Msa, İhlas Risâlesi ve İktisad Risâlesi"nden başka hiçbir isme rastlamak mümkün değildir.

Bütün bu sarih ifadelerden çıkarabileceğimiz hüküm şudur: Bediüzzaman hazretleri, bir zarurete mebni olarak muayyen Risâleler hakkında ve muayyen bir zaman için basılmasına izin vermiş, fakat hiçbir zaman kllyâtı ilelebed Lâtin harfleriyle basmağâ devam edin, dememiştir. Bunu Risâle-i Nur eserlerinden derc ettiğimiz kısımlarda açıkca görmemiz mümkündür.. Gerek Osmanlıca Nshalardan, gerekse Lâtince eser ve cd'lerden aldığımız bu kısımlara tarafımızdan hiçbir surette müdahalede bulunmamıştır ve hattâ Türkiyedeki internet veri hızının düşüklüğü sebebiyle en lüzumlu yerleri almaya gayret gösterilmiştir.

Mâdem ben de bu vatanın bir evlâdıyım, bu vatanın saadetine hizmet etmek benim için farzdır.
Emirdağ – 105

Bediüzzaman Said Nursi